

eur non eodem modo colligerem & Patri attributum esse metaphoricum? diversitas consequentiae ostendi non potest, cum non alia ratione hoc loco Pater quam Filius vocetur Deus. 2. Si vocabulum Dei *officium* tantum denotat, colligo nullum vocabulum in toto N. Test. sive in Graeca, sive Latina, sive Germanica lingua, essentiale Dei reperiri: monerent contrarium adversarii & obtinebunt quod volunt.

XLVIII,

Falsitate destructa insuper veritas astruenda est: λόγον vid. *verum* illum, *proprie* sic dictum Deum esse, qui nomen hoc non tantum ratione *officij*, sed ratione etiam *essentiae* & *naturae* habeat. Ostendimus id sequentibus rationibus: 1. Johannem de λόγον sermonem suum instituisse probatum est, de hoc igitur ait: In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum & Deus erat illud verbum: vocabulo λόγος, subjecti loco posito, ut cui praefixus est articulus, praedicatum hoc, *est Deus*, attribuit Evangelista; ostendere scilicet volens, eum qui apud DEUM esse dictus est, vere quoque Deum esse, & quidem non alium sed illum ipsum verum Deum; unde sic subsumo: in qua significatione usurpatur vocabulum Dei in illa propositione, quando Johannes dicit λόγον fuisse apud Deum, in illa significatione usurpatur, quando dicit λόγον fuisse Deum; Atqui in prima propositione usurpatur *proprie* pro vero Deo, estque ibi vocabulum *proprium* non metaphoricum. E. De Minore non litigabunt adversarii, Majoris consequentiam requirent, damus ergo eandem hoc modo: quia utrisque nempe illi qui dicitur esse Deus, & illi, qui dicitur fuisse apud Deum, eadem adscribuntur attributa: ut quod uterque fuerit in principio, quod uterque sit vere Deus, quod omnia uterque creavit, unde subsumo: Qua ratione adscribuntur haec attributa illi, qui dicitur esse Deus, ea ratione adscribuntur & illi, qui dicitur fuisse apud Deum; Atqui attributa illa ascribuntur, illi qui dicitur esse Deus *proprie* seu ut Deo *proprie*